

1882-11-22

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

H.C. Aggersborg

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rom

Recipient's location:
København

Mentioned people:
Jørgine Aggersborg
Anne Irgens
Viggo Pedersen
Christian Skredsvig
Kristian Zahrtmann

Archive:
Mappe 16, nr. 25

TRANSCRIPTION

Kasse 16

Brev 16.25

Roma 22/11 1882

Kjære Onkel! Besvaret 20 Decbr 82

Hjærtens tak for brevet, lykønskningerne og tillæget til den sum, som jeg engan forhåbentlig kan købe mig noget rigtig godt for; jeg haster ikke med det, for jeg tror, at jeg vælger bedre, når jeg kender alting bedre her nede, det kan jo også hænde jeg falder over noget uimodståeligt. Og ikke mindst tak for Du sagde mig det om Tante Gine. Det gjorde mig meget ondt, og jeg har jo også båret mig galt ad. I Köbenhavn syntes jeg ikke, at der var så stor forskel på at sige hende farvel i Clasens have eller hos hende selv. Men nu indser jeg det fuldkomment. Hermed følger nu et brev, som jeg vil bede dig besørge til hende; i det har jeg ligefrem skrevet, at Du har skrevet til mig, hvordan det forholdt sig, ja jeg kunde ikke andet, når tanken om at skrive til hende ikke kommer fra mig selv, kan jeg heller ikke give mig ud for, at den gjør det, og för til hendes födselsdag, havde jeg ikke tænkt at skrive. Men om Du vil, kan Du læse brevet igennem, er der så noget du ønsker rettet, vil jeg bede dig lade mig det vide, og jeg skal da gjøre det efter bedste evne. Det vil sige hovedmeningen i det synes jeg må være som den er. - Den 24 ds. Nej hvor dog •2•det ene indtryk fordriver det andet; ja jeg har såmænd ikke set så meget endnu, tværtimod, den meste tid er gået med at søge og leje lejlighed, men det kniber aligevel så meget med at huske alt det man så den og så den gang har haft lyst til at skrive. Jeg vil begynde med det sidste. Jeg er lige kommen hjem fra min første tur til Peterskirken, Zahrtman, Pedersen og jeg havde besørgtet erinder sammen, og da vi var færdige, var der nogen tid til overs inden vi skulde spise, så foreslog Zahrtman, at vi skulde gå ud til Engelsborg, hvilket vi andre glat gik ind på. - Nå vi gik, kom til floden og broen, å hvor der var dejligt, månen var ved at bryde frem mellem skyerne, og alt svømmede i de fineste, blødeste toner og Engelsborg lå der så stor og rund og dejlig, med Engelen på toppen; men da vi var kommen så langt, måtte vi videre, vi var jo så kort fra Peterspladsen, og det er vist fuldmåne i dag. Vejen gik gennem en lang temmelig smald gade, men førend vi anede det åbnede Peterspladsen sig for os. Den så endda ikke så stor ud straks, men efterhånden som vi gik over den, blev den større og større, og da vi ved den •3• umådelige facade af kirken, vendte os om, så pladsen rigtignok stor

ud, volsom stor, og dejligt var der. Vi stod lidt og nød måneskinnet så gik

vi hen at spise, og nu sidder jeg og skriver. Men i går, jo det var igår, var vi ude i St. Clemente, der var kirkefest, og den gamle krypt var oplyst. På vejen der ud kom vi første gang ned i den antikke del af Rom, vi løb om i smågaderne, og så var vi på en gang ved Trajans Forum; ved enden af en gade så vi så nogle søjler, der måtte vi hen, og da vi nåde dem stod vi ved Forum Romanum. Derfra gik vejen forbi Coliseo til St. Clemente. Da vi trådte ind i kirken brusede musikken os i møde, og for os havde vi den dejligste apsis, (ornamenter med et kors i midten på guldgrund, og for neden en frise med lam.) Krypten var også morsom med oldkristelige fresker.- Hvor der var dejligt den eftermiddag ved Forum, der faldt det yndigste sollys hen over det stærkt grønne græs mellem ruinerne og så ved Laterankirken, hvorfra man ser ud over muren og landet; jeg fik lyst til at male der, men consulen siger det er en slem årstid, så jeg lader være. Jeg trode egentligt at foråret var værre, men han mente at man allerede i

•4• slutningen af Januar kunde begynde så småt at sidde ude. Det er for resten löjerligt, i dag spurgte jeg ham hvor min bankier bor, han står ikke i [?], men Consulen viste det ikke, men lovede at forhøre sig om ham. Vil Du hilse Tante Ane og takke meget for lykønsningen, hun får nu nøjes med hvad I vil give hende af Eders breve, jeg kan ikke over komme alle de breve jeg har på min samvittighed, men hun hörer vel også endel af Eders breve. I går var vi til aften hos min norske ven Skredsvig, som bor her dör om dör med os, han er bleven gift siden jeg så ham i Paris, hvor jeg også så hans nuværende kone, som er en söd lille rar fortræffelig pige. Vi sad i al hyggelighed og passiarede, hun sang og spillede lidt, vi fik the, og vi misundte dem vist begge deres ægteskabelige hygge i modsætning til vort ungarlelige roderi. Skredsvig foreslog at vi alle skulde gjøre en tur ud i kampagnen, det tænker jeg ret kan blive rart, nu får vi se. Den 25 ds. I dag har jeg hævet penge, jeg fik brev fra Consulen hvor bankieren bode. Consulen er vist en rar mand, som gjør sig megen umage for at hjælpe folk, det er rigtig rart. Ja nu vil jeg slutte med de bedste hilsner, Din hengivne Joakim Skovgaard

.

Det er sikrest at sende mine breve add: Consulate danese Roma

Roma 22/11 1882

Kjære Onkel!

Bemærk 20 Dec 82.

Thortens tak for brevet, lykønskningerne og
tillæget til den ~~stem~~, som jeg ingen forhatentlig
kan købe mig noget rigtig godt for; jeg hader
ikke med det, for jeg tror, at jeg velger bedre,
når jeg kender alting bedre her ned, det kan
jo også kende jeg falder over noget uimodståeligt.
Og ikke mindst tak fordi du sagde mig det
om Tante Gine. Det gjorde mig meget ondt og
jeg har jo også været mig galt ad. I Kjøbenhavn
sagde jeg ikke, at der var så stor forskel på at
sige hende farvel i Clausens have eller hos
hende selv, men nu indser jeg det fuldstændigt.
Hermed følger nu et brev, som jeg vil bede dig
besvare til hende; i det har jeg ligeledes skrevet,
at du har skrevet til mig, hvordan det forholdt
sig; ja jeg kender ikke andet, når tanken om at
skrive til hende, ikke kommer fra mig selv, kan
jeg heller ikke give mig ud for, at den gjør det, og
for til hendes fødselsdag, har jeg ikke tænkt at
skrive. eller om du vil, kan du læse brevet ^{igen}
er der så meget du ønsker rettet, vil jeg bede dig
lade mig det vide, og jeg skal da gøre det efter
bedste cone. Det vil sig, hovedmeningen, i det synes
jeg må være som den er. - Den 24de. Nj hvor dog

det ene indtryk fordriver det andet; ja jeg har
så man ikke set så meget endnu, tværtimod,
den meste tid er gået med at søge og leje lejlighed,
men det kniber aligevel så meget med at huske
alt det man så den og så den gang har haft
lyst til at skrive. Jeg vil begynde med det sidste.
Jeg er lige kommen hjem fra min første tur
til Peterskirken, Zahrtman, Pedersen og
Jeg havde betinget erindre rummen, og da vi var
færdige, var der nogen tid til overs inden vi
skulde opstå, så foreslog Zahrtman, at vi
skulde gå ud til Engelsborg, hvilket vi
andre glat gik ind på. Så vi gik, kom til
floden og broen, og hvor der var dejligt, månen
var ved at bryde frem mellem skyerne, og
alt omkring i de fineste, blødeste Toner,
og Engelsborg så der så stor og rund og
dejlig, med Engelen på toppen; men da vi var
komme så langt, måtte vi videre, vi
var jo så kort på Peterspladsen, og det er
vist fuldmåne idag. Vi gik gennem
en lang temmelig smalt gade, men
før vi anede det åbnede Peterspladsen
sig for os. Den så indde ikke så stor ud
straks, men østehanden som vi gik over den,
blev den større og større, og da vi ved den

umådelige facade af kirken, vendte os om,
så pladsen rigtignok stor ud, volden stor, og
dybt var der. Vi stod lidt og nød månestemmet
så gik vi hen at spise, og nu sidder jeg og skriver.
Men igår, ja det var igår, var vi ude i St.
Clemente, der var kirkefest, og den gamle
krypt var oplyst. Så vejen der ud kom vi
for første gang ned i den antikke del af Rom,
vi løb om i smagaderne, og så var vi på
en gang ved Trajans Forum, ved enden af
en gade så vi så nogle søjler, der måtte vi hen,
og da vi nåede dem stod vi ved Forum Romanum.
Derfra gik vejen forbi Coliseo til St. Clemente.
Da vi trådte ind i kirken brønde musikken
os i møde, og for os havde vi den dybtligste
apsis, (ornamenter med et kors i midten på
guldguld, og for neden en frise med lam.)
Krypten var også mere end Oldtidslig
frokter. - Hvor der var dybt den eftermiddag
ved Forum, der faldt det yndigste sollys
hen over det stærkt grønnede græs mellem ruinene
og så ved Laterankirken, hvorfra man så ud
over muren og landet, jeg fik lyst til at male
der, men consulen siger det er en oliv årstid,
så jeg lader være. Jeg trods egentlig at foråret
var værre, men han mente at man allerede i

i slutningen af januar kunde begynde så småt
at sidde ude. Det er for resten læjrligt, idag
spurgte jeg ham hvor min bankier bor, han står
ikke i Boediker, men Consulen viste det ikke,
men lovede at forhøre sig om ham. - Vil du
hils Tante Ane og takke meget for lykønskningen,
hun får nu nøjes med hvad I vil gøre hende af Ederes
breve, jeg kan ikke overkomme alle de breve jeg
har på min samvittighed, men hun bliver vel også
indl af Ederes breve. I går var vi til aften hos
min norske ven Skredsvig, som bor her der om det
med os, han er bleven gift siden jeg så ham i
Paris, hvor jeg også så hans nuværende kone, som
er en sød lille rar fortræffelig pige. Vi sad i al
hyggelighed og pastisierede, hun sang og spillede
lidt, vi fik tæ, og vi misundte dem vist begge
deres ægteskabelige hygge i modværdning til
vores ungerlelige roderi. Skredsvig foreslog
at vi alle skulde gøre en tur ud i kampagnen,
det tænker jeg nok kan blive rart, nu får vi så, den 25de.
I dag har jeg hævet penge, jeg fik brev fra Consulen hvor bankieren
bode. Consulen er vist en rar mand som gør sig
meget umage for at hjælpe folk, det er rigtig rart.
Ja nu vil jeg slutte med de bedste hilsener, din hængslede
Johann Skredsvig.
Det er sikkert at sende mine breve ad: Consulate danoise
Roma ~~Frank~~